

# DE BEDRIJFSJURISTENFABRIEK

Colofon

De Bedrijfsjuristenfabriek

© Eveline Kubbenga

Eerste druk 2026, uitgegeven in eigen beheer

Coverontwerp en illustratie: Evie K.

ISBN paperback: 9789465380438

ISBN e-book: 1230009635845

NUR 320 / 740

[www.evelinekubbenga.nl](http://www.evelinekubbenga.nl)

[auteur@evelinekubbenga.nl](mailto:auteur@evelinekubbenga.nl)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

# De Bedrijfsjuristenfabriek

Scènes uit een carrière

Eveline Kubbenga

# Inhoudsopgave

|                                                 |     |
|-------------------------------------------------|-----|
| PROLOOG.....                                    | 5   |
| DEEL I HET BEGIN VAN DE HERHALING .....         | 7   |
| Snoepwinkeltje .....                            | 9   |
| Niet welkom in de nacht.....                    | 10  |
| Typiste op HBO-niveau .....                     | 11  |
| Baan voor vlotte meid .....                     | 13  |
| DEEL II DE CORPORATE Klap .....                 | 15  |
| Uitgekakt.....                                  | 17  |
| DEEL III NIEUW PAK, ZELFDE WOND.....            | 25  |
| Senior Inkoper Informatiesystemen .....         | 27  |
| Voorspel.....                                   | 27  |
| Dag één .....                                   | 32  |
| Assistentje van de IT .....                     | 33  |
| Presenteren voor de groep.....                  | 36  |
| De vergadering .....                            | 39  |
| Drooggelegd .....                               | 43  |
| Gran finale .....                               | 48  |
| DEEL IV PROFESSIONELE ILLUSIES .....            | 57  |
| De advocaat als kostuum.....                    | 59  |
| De cliënten.....                                | 60  |
| De rechtszaal die geen zaal was .....           | 65  |
| De rechters .....                               | 66  |
| De advocaten.....                               | 67  |
| Het kantoor.....                                | 69  |
| De cultuur .....                                | 70  |
| De breuk .....                                  | 71  |
| De deceptie.....                                | 73  |
| Freelance zonder vangnet .....                  | 74  |
| Stage voor volwassen vrouwen .....              | 77  |
| Geen wetgevingsjurist .....                     | 79  |
| De incassotoko.....                             | 80  |
| DEEL V HET ROTTE SYSTEEM IS OVERAL.....         | 83  |
| Trustwerk op de Zuidas .....                    | 85  |
| De Bedrijfsjuristenfabriek .....                | 89  |
| DEEL VI DE LAATSTE ILLUSIE .....                | 95  |
| Coldcalling met paniek .....                    | 97  |
| DEEL VII VOORTGEZETTE KANSLOOSHEID .....        | 101 |
| Ergens een muur geschilderd .....               | 103 |
| DEEL VIII HET ROTSTE SYSTEEM VAN ALLEMAAL ..... | 107 |
| De Juristenfabriek van de overheid.....         | 109 |
| DEEL IX HET LEVEN NA HET SYSTEEM .....          | 115 |
| De Apotheose .....                              | 117 |
| Slotwoord .....                                 | 121 |

# PROLOOG

Ze hadden gehoopt dat ik niet meer terugkwam.  
Maar ik meldde me dinsdag om 12:05. Lunchtijd.

‘Goedemiddag,’ bulderde ik.  
Provocerend luid.

De stilte trok zich samen.  
Ben hield zijn adem in.  
Alsof terugkomen brutaler was dan verdwijnen.

Ik hing mijn jas op.  
Ik was er weer.

En het management wist niet wat ze ermee moesten.

Noot van de auteur  
Het Slotwoord kan vooraf gelezen worden.  
Wie dat overslaat, leest zonder voorkennis  
en ervaart de scènes rauwer.



DEEL I

HET BEGIN VAN DE HERHALING





## Snoepwinkeltje

‘Wat hebben jullie in dat winkeltje?’

‘Snoep, kijk maar,’ zei ik, terwijl ik een laatje van mijn houten kinderwinkeltje opende.

Een halve Mars.

‘Vijf cent.’

De mevrouw glimlachte vergenoegd, maar liep door.

‘Wat een stom mens,’ zei ik tegen mijn vriendinnetje.

## Niet welkom in de nacht

‘Night auditor? Liever een man. Dan hoeven we geen ontheffing aanvragen,’ zei de HR-dame.

‘Hoezo een man?’

‘Vrouwen mogen geen nachtwerk doen. Slecht voor de baby. Als we geen man vinden, bellen we je.’

Amsterdam Marriott Hotel. 1982.

Met mijn HHS-diploma en de daarbij horende stage bij het InterContinental Hamburg dacht ik dat ik zo binnen zou zijn.

De oude boekhouder leerde me de dag administratief af te sluiten.

Vijf keer mee naar het casino.

Kassa afslaan om drie uur ’s nachts.

Daarna ging ik alleen.

Spaarlampen. Afgedekte speeltafels.

De zweetlucht van alcohol en sigaretten.

Win- en verliesstress die aan je huid bleef hangen.

Mijn hart kneep samen.

Wat als er ineens een lijk onder een tafel lag?

Twee maanden later stond er in de krant:

‘Gezocht: night auditor.’

## Typiste op HBO-niveau

‘Kun je wel typen?’ vroeg de leidinggevende.

Ze moest de IBM-bolletjesmachine uitleggen en had daar geen geduld voor.

Twee dagen later had ze genoeg van me.

Ik had amper een paar brieven getypt.

Het uitzendbureau stuurde me naar een verzekeringskantoor op het Rokin.

Hoofdtelefoon op.

Directeur die mompelde.

Mijn allerbelabberdste Nederlands.

Ik verstond er niets van.

Gelukkig mocht ik dossiers ophalen en archiveren.

In de kelder.

De medewerkers hadden te doen met mij.

Maar ik vond het heerlijk.

Niemand die op mij lette.

Bij een transportbedrijf kreeg ik een tafel vol hoge stapels formulieren: vier bladen, drie carbonvelletjes.

De drie trutten om me heen keken me meewarig aan.

De dame die ik verving kon het niet aan.

Na enkele weken had ik alles weggewerkt.

Tot hun stomme verbazing.

De drie trutten gunden me geen blik meer.

Dus leurde ik bij collega's om hun brieven te mogen schrijven.

Ik was een welkome aanvulling.

Een paar dagen voordat de vaste kracht terug zou komen, moest ik bij het afdelingshoofd komen.

‘Ik zou je graag een baan geven, wegens je vlotte werktempo,  
maar ik hoorde dat je dit maar tijdelijk doet. Klopt dat?’

Eindelijk was ik een volwaardige typiste.

## **Baan voor vlotte meid**

Een baan als vertegenwoordigster in  
grootkeukenapparatuur.

Geen ervaring.

Wel een leuke jonge meid.

In het zonnetje gezet.

Fotoshoot voor het Küppersbusch-logo.

Een etalagepop.

Ik wilde op kantoor zitten, maar ik moest de boer op.

Bruinleren attachékoffertje.

Auto in.

Door het land, op zoek naar grootkeukens.

Bijna overal sprak ik de beslisser.

Overal gezellig.

Ik peuterde alle informatie los

die ze op kantoor nodig hadden.

Ik verkocht niets.

Een mannelijke collega wilde die baan.

‘Met zweethandjes kom je niet ver,’ zei de directeur.

Toen ik het koffertje kreeg, zei de collega:

‘Die baan heb je alleen gekregen wegens je borsten.’

Ja, dacht ik.

Wel borsten.

Geen zweethandjes.